

вленіе, че водитель-тъ ми зема отъ трапезж-тъ една хубавж сребрънж чяшж».

«Вторый день замръкнѣхме въ кѣщѣ на единъ лошъ человекъ, който едва пристанѣ да ны пустне подъ стрѣхж-тъ си да преношуваме; на тогова отъ уста-та непрестанно ся чюяхя выкове и клятвы, съ едно слово, той бѣ злонравенъ человекъ. Въ неговж-тъ кѣщѣ водитель-тъ ми остави сребрънж-тъ чяшж, коѣто бѣ смакнѣлъ въ домж на добраго домакына».

«Третій день ся отбихме пакъ у добръ и благъ человекъ. Но когато на заранѣтъ излязахме, водитель-тъ ми запали кѣщж-тъ на тогова человекъ. Азъ паднѣхъ въ удивленіе отъ лошавинж-тъ му, но като не мѣжахъ да найдѣ самъ пѣтя си, бѣхъ принужденъ да идѣ пакъ съ него».

«На другой день мя заведе у человекъ предобръ, който бѣ на добрынж-тъ подлинникъ. Наставникъ-тъ ми ся притвори, че ушь не знае добръ пѣтя, и нашъ-тъ гостепріемникъ ни даде сына си, за да ни го покаже. Но чтомъ стигнѣхме на единъ мостъ, и водитель-тъ ми тыкнѣ сына на предобраго ни благодѣтеля въ рѣкж-тъ и удави го. Тая ненавистна работа мя направи да излѣзѣ изъ трѣпѣніе. Чюдовище! выкнѣхъ, пѣдобрѣ да ся губѣ самъ въ тыя незнайны страны, нежели да ходѣ съ тебе по земж-тъ, която всякій чясъ трѣбва да ся разгърне, та да тя поглѣне. Като още говоряхъ, свѣтлость ся излѣ около мене, и водитель-тъ ми